

Maskradens Nisse, som vill stå väl hos Er alla.
Jag vågar härmed i Eder gunst anbetalla.
Från skämtets hemland som postiljon sig begifvet
Han har med bref, som till glädjens trakter jag skrivit.

Och då en „maskis“ af alla nöjen i världen
„Poujourast“ anses, till Er han ställer helst färdan,
Hos Er församlats ju glada representanter
Af alla folkslag från jordens olika kanter.

Men om post-festum det skulle tyckas att brefven
Med nyårsönskningar komma, så finn's ju äfven
Den „gamla stilen“ och därför om man behager
Det är så lätt åt sig räkna två nyårsdagar.

Alltså I tyskar, holländare, japaneser,
I skandinaver, I engelsmän och kineser,
I hortentotter, spanjorer och portugiser,
I östarrikare, italienare, friser.

I ryssar, turkar, I fransmän, finnar och lappar,
I greker, server — mitt hjerta vänskapsfullt klappar
För Er liksom för tunguser och samojeder.
Jag råd och önsknigar ger åt några af Eder:

At Dig John Bull vill ett råd jag rekommendera:
Att icke låta för mycket portern hornerna.
God dam! Betänk blott att om det någon gång smäller,
Det är ej gifvet att det blott korkarna galler.

„Il fait beaux temps“ så det låter:— känner till tonen!
Du rustar Dig blott, mon frère — till expositionen?
Oui, La France, Du ju har champagne uti blodet.
Din roll den är ju att alltid visa oss — modet.

Till „sjökaptenen“ herr Donner Wetter man säger:
„Bier oder Wasser?“ — Jag råder: håll det Du eger!
Eau de Cologne var dess franska namn fornda tider,
Till Kölnerwasser Du omdöpt har det omsider.

Du glada Gretschen med vinkantinen i näder
Du skänker i, men bjud bara rättvist jag råder,
Ty annars kan det så lätt bli gräl och fortreter:
„Concordia res parvie crescut“, det heter.

Du söderns sköna, Du Romas, Napolis tärna
At Dig jag önsker allt godt så innerligt gerna,
Men när ej längre Du dina „bravos“ vill hära,
Då Mia Cara jag först kan ropa ett brava! —

För Simsons styrka Du turk kan aldrig boprisas,
Din hufvudknopp är ju kal liksom „de tre visas.“
Men säkert skulle Du visara bli än dessa,
Om det blott växte tre härstrån uppå din hjässa.

Hvad kan jag gifva den starkast är under solen,
Den som kan brida sig väg om också vid polen
Den, som går framåt, och säkert målet väl hinner,
Ty sanning segrar till slut, — det goda ock vinner! —

Er skandinaver, Er vill jag broderligt önska:
Att eder vänskap, lik nordens granar må grönska.
Ett „yksi mieli yksi kieli“ flammor
Ej som en våldel bland träd, som ha lika stammar.

Till sist Du finne, Du är mig kärast af alla,
Din trumpna nuna jag ville gerna befalla:
Att litet småle och att ej lynnet Du tappar
Om och det flaxar omkring Dig små „lädertappar“.

Nu sväng Er om allesamman fritt uti dansen,
Kredenså bågarn Du brud! — och jag ger Dig kranseu.
Ja under masken må ingen känna sig bunden,
Drick sällhets nektar, lef, dröm och njut af sekunden!

MOMUS

Floessels tryckeri Helsingfors.